

***fundiz**² Runic: 𐌿𐌺𐌸𐌸𐌹 Pronunciation: /'ɸun.diz/
 adjective · i-stem

Meanings

1. able to be found, findable
2. pertaining to finding

Etymology

Verbal adjective derived from the weak preterite (perfect) stem of *finþana (‘to find’).

Declension

Strong declension

Case	Sg. Masc.	Sg. Fem.	Sg. Neut.	Pl. Masc.	Pl. Fem.	Pl. Neut.
Nom.	fundiz	fundī	fundj, -jatō	fundijai	fundijōz	fundijō
Acc.	fundijanō	fundijō	fundj, -jatō	fundijanz	fundijōz	fundijō
Gen.	fundijas, fundīs	fundijaizōz	fundijas, fundīs	fundijaizō	fundijaizō	fundijaizō
Dat.	fundijammai	fundijaizōi	fundijammai	fundijaimaz	fundijaimaz	fundijaimaz
Inst.	fundijanō	fundijaizō	fundijanō	fundijaimiz	fundijaimiz	fundijaimiz

Weak declension

Case	Sg. Masc.	Sg. Fem.	Sg. Neut.	Pl. Masc.	Pl. Fem.	Pl. Neut.
Nom.	fundijô	fundijō	fundijô	fundijaniz	fundijōniz	fundijōnō
Acc.	fundijanų	fundijōnų	fundijô	fundijanunz	fundijōnunz	fundijōnō
Gen.	fundīniz	fundijōniz	fundīniz	fundijanġ	fundijōnġ	fundijanġ
Dat.	fundīni	fundijōni	fundīni	fundijammaz	fundijōmaz	fundijammaz
Inst.	fundīnē	fundijōnē	fundīnē	fundijammiz	fundijōmiz	fundijammiz

Descendants

- *fundī (Proto-West Germanic)
 - *fynde (Old English)
 - ĕaƿfynde (Old English)

- *fyndr (Old Norse)
 - einfyndr (Old Norse)

[View on Wiktionary](#)